

A U S T R A L S K É

listy

IN AUSTRALIA POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA POSTAGE PAID

AUSTRALSKÉ LISTY

CISLO 58 ČERVEN 1996

Print Post Approved
PP 242296 / 00084

\$2.60



Dr Milada Horáková

L. & G. Pergl

Česká Optická Firma



57 Pelham Street
CARLTON VIC. 3053
Tel: (03) 663 6242

All International Office Machines

Prodej a opravy nových a starších
"typewriters, photocopiers & faxes"
dílňa a obchod: **390 BOTANY ROAD**
ALEXANDRIA,
N.S.W. 2015

Tel: **319 0648** nebo **214 7402**
Václav Novák: 30 6781

TRITON **CARPET CLEANING SERVICE**

Powerful truck, Mounted equipment
All stains treated, Carpets deodorized
Fast drying, Scotch guard
Carpet and Upholstery
Leather L/ S Cleaning

Emergency water damage service

Peter Adler

Phone: 388 2052, Mobile: 018 044 100

Mluvíme česky

DENTAL PROTESIS

ODBORNÝ ZUBNÍ PROTETIK

nabízí své služby, ve zvláštních případech
(stáří, nemoc atd.) ošetření doma možné,
(soukromé pojištění vyplácí
předem domluvenou částku)

Další informace

na čísle: (02) 388 2216

mluvíme česky i slovensky

425 Old South Head Road
North Bondi NSW 2026

Hledáte příbuzné a známé?
Nabízíte služby a servis?
Máte zájem o seznámení?
Využijte

AUSTRALSKÉ LISTY !!!



CONTACT

P·R·I·N·T·I·N·G

A.C.N. 002 887 238

NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
a další

Unit 4, 175 Gibbes Street
CHATSWOOD, N.S.W. 2067, AUSTRALIA
Tel. (02) 417 8555 Fax. (02) 417 5510

APPLIED COMPUTER SYSTEMS

(Australia)

dodáváme celé systémy 'software' i 'hardware' pro

MANUFACTURING, ENGINEERING

DESIGN, CAD/CAM

DESKTOP PUBLISHING

JOB COSTING, ACCOUNTING

MULTIMEDIA, DESKTOP VIDEO

České, EASTERN & WORLD FONTS

BUREAU SERVICE & TRAINING

7 Boonah Street
WENTWORTHVILLE
NSW 2145

Tel: 02 636 1873
Fax: 02 631 2024
Mobile: 018 288 477

SONY's

Bon Voyage

Shop 6 Royal Arcade
175 Oxford Street
Bondi Junction 2022 NSW

Tel 02 387 1333
Fax 02 389 8028

Připravujeme speciální zájezdy do
lázní v České i Slovenské republice.

Zařizujeme letenky, zájezdy
zajímavé výlety vlakem.

Zajistíme pojištění, cestovní šeky,
poskytujeme veškerý servis,
vše za vynikající ceny.
volejte - 387 1333

Výsledky voleb v České republice

Ve dnech 31.5. - 1. 6. 96 proběhly v České republice volby do Poslanecké sněmovny, Parlamentu ČR, jichž se zúčastnilo 76,41 % registrovaných voličů (celkem 6,105 588 osob). Výsledky prvních parlamentních voleb po vzniku ČR jsou následující:

Název strany	% hlasů	počet mandátů
ODS	29,62	68
ČSSD	26,44	61
KSČM	10,33	22
KDU-ČSL	8,08	18
SPR-RSČ	8,01	18
ODA	6,36	13
DŽJ	3,09	tyto strany nepřekročily 5% hranici nutnou pro vstup do parlamentu
DEU	2,80	
Sd-LSNS	2,05	
LB	1,40	
nezávislí	0,50	
ČMUS	0,45	nutnou pro vstup do parlamentu
HSMS-MNSJ	0,27	
SDL	0,13	
Česká pravice	0,05	

Ve čtvrtek 6. 6. proběhla jednání koaliční trojky (ODS - KDU-ČSL - ODA) a následně jednání koalice, soc. demokracie a prezidenta, na nichž byla definována stanoviska pro další jednání. Zástupci všech zúčastněných politických stran odmítly vytvoření velké koalice se sociálními demokraty, strany stávající koalice vyjádřily svou připravenost jednat o budoucí koalici a všechny politické subjekty souhlasily s tím, že osobou vedoucí tato jednání bude předseda ODS V. Klaus. Sociální demokraté přislíbili za splnění určitých podmínek budoucí koalici svou podporu. Po projednání těchto základních bodů požádal prezident republiky V. Klause, aby zahájil jednání o budoucí koalici. Po jednání s představiteli tří koaličních stran a ČSSD vydal prezident Havel prohlášení, jímž oficiálně oznámil svůj požadavek i obecné podmínky, za nichž budou moci jednání o sestavení budoucí koalice pokračovat.

(Generální konzulát ČR v Sydney,
ČTK, Tiskový odbor MZV ČR)

JUDr. Milada Horáková popravena 27. června 1950 v Praze

Poslankyně ústavodárného národního shromáždění za Čsl. stranu národně socialistickou se stala představitelkou demokratické opozice proti komunistické kurtovládě. Její vina spočívala v tom, že milovala svobodu a chtěla, aby ve svobodném světě mohli žít všichni lidé. Komunistická justice ji ve zmanipulovaném procesu s dalšími osobnostmi demokratické opozice odsoudila k trestu smrti. Klement Gottwald, místní vykonavatel Stalinovy hrůzovlády, nedbal žádosti o milost, kterou podali otec a obhájce Milady Horákové. Ponechal bez povšimnutí protesty světové veřejnosti, významných osobností vědy, umění a politiky a milost neudělil.

Neměli bychom zapomenout na tuto statečnou ženu, která nikdy neustoupila od svých ideálů. V dopise na rozloučenou se svou rodinou a přáteli napsala:

"Nikdy neplač nad rozlitém mlékem", říkávala má mateřská přítelkyně F. F. Plamínková. Vzpomínám, bude tomu za čtyři dny - 28. června právě osm let, co ji ode mne nacisté odtáhli do Kobylis a tam zastřelili - Bylo mi tehdy z toho přeukrutně hořce, a když mi bylo nejsmutněji, vzpomněla jsem si na tato její slova. Lidský život je sice něco víc než rozlité mléko, ale pod zorným úhlem věčnosti také jen vlastně taková malá událost. Všechno se někdy nepovede - i poctivě myšlené může být mylné a svede tě z cesty. Když jsem stávala v podzemní muničce pod lípskou věznici u svého revolverového soustruhu a táhla, již hladová, desátou hodinu denní nebo noční šichty, tam jsem poznala, že jen jediný špatný hmat, jen jedno nepromyšlené otočení a už tě stroj drtí a drtí. A když takový hutník, valčík nebo pudlař zapomene na vteřinu, nesprávně se postaví a stojí ho to život. A to se může stát i veřejnému pracovníkovi, i politikovi. Vždyť dnes všichni jedeme v tom ohromném, třeskutém dění, které láme svět a rodí nový život. A všechno se rodí s bolestí, za vše se musí platit. Bude-li můj osud tím potřebným zmrvením půdy, pak ani on nebyl nadarmo. Vy nejlépe víte, jak jsem milovala ten kus světa, kde je má vlast. Vy snad také věříte, že jsem ho ani jeho lid nechtěla zradit. Nebylo to nízké a nečestné, co mne přivedlo k těmto koncům. Je to již druhý dopis tohoto druhu, který vám píši, první byl po rozsudku Volksgerichtu z Drážďan. Ten tehdy život přeskrtl."

Po druhé již osud nezasáhl. Rozsudek komunistických mocipánů zrušen nebyl a Milada Horáková byla v pražské pankrácké věznici 27. června popravena.

(vyňatky z publikace Klubu dr. Milady Horákové)

Stručný přehled rubrik

JUDr. Milada Horáková	01
Klaus na odchodu ?	02
Je to v pohodě	03
Zprávy z ČR	04
Zprávy ze SR	05
Cena Zdeňka. Kvize udělena	06
Perly a perličky	07
Panorama české Austrálie	08
Ladislav Březný - zajatec samurajů	09
Pavel Novák v Austrálii	10
Tábor mládeže v Sydney	11
Nad dopisy čtenářů	12
Miroslav Donutil	13
Kultura	14
Deník sestry Lukrécie	15 - 16

KLAUS NA ODCHODU ?

Štěpán Skřivánek

Z perspektivy počátku června není ještě dobře možno analyzovat výsledky nedávných voleb do Dolní sněmovny českého parlamentu. Jisto je sice, že Klausova ODS zaznamenala relativně méně hlasů než ve volbách před třemi lety, a že Zemanovi sociální demokraté se vyšvihli na druhé místo, ale to ještě zdaleka neznamená, že by byl Václav Klaus vyhozen ze sedla. Voliči mu sice přistihli křídla a jeho arogantní hřebínek trochu pomuchlali, ale český volební systém, právě tak jako jiné kontinentální systémy, předpokládá vytvoření vládní koalice. Až do konce května vládla republika koalice ODS, ODA a "Lidovců". Tyto strany, jak se zdá, teď mají pod padesát procent hlasů.

Premiéru Klausovi se skýtají dvě možnosti. Buď rozšířit koalici, anebo se pokusit vládnout s parlamentní menšinou. Z těchto dvou alternativ by se zdála přijatelnější ta první - rozšířit koalici. Vládnout s menšinou hlasů v parlamentu je krajně nebezpečné a pokud se při hlasování nesežene alespoň pár hlasů z druhého tábora, může vláda padnout. To by pak vedlo k dalším volbám a není vyloučeno, že za stávající nálady by pro Klause a jeho koalici mohly dopadnout ještě hůře. Druhá možnost - přijmout do koalice další strany nebo stranu - by byla bezpečnější, kdyby bylo kam sáhnout. Komunisty i sociální demokraty Klaus zatím vylučuje jako koaliční partnery, a republikáni stojí na daleké pravici.

Za první republiky tvořivalo vládu většinou pět silných stran, v čele s agrárníky a sociálními demokraty, spolu s lidovci, českými socialisty a ještě jednou další stranou. Jak Klaus tak Zeman zatím koaliční partnerství mezi sebou vylučují. Kdyby k němu přesto došlo, měla by republika velice silnou vládu, ale postup privatizace by byl náležitě zpomalen. Možná, že by takové zpomalení voliči uvítali, a možná, že by takové zpomalení bylo vyváжено tím, že vláda s nějakými sedmdesáti procenty v parlamentě by byla vzorem stability, počítáme-li i hlavní satelity protagonistis-

tů.

V době, kdy jsou tyto řádky psány, probíhají v republice rozhovory prezidenta s představiteli stran, které přicházejí v úvahu k vytvoření nové vlády. Zeman dosud také odmítal možnost koalice s komunisty. V politice je však možné skoro všechno, a nová vláda v čele se Zemanem, v nichž by se účastnili i komunisté není úplně mimo říši možností. Je však pravděpodobnější, že se Klausovi podaří vytvořit opět novou vládu, a to bez radikálu zprava či zleva. Že se bude muset okolo sebe více ohlížet je samozřejmé.

Zahraniční media českým volbám věnovala mnohem méně pozornosti než volbám v Izraeli i v Albánii. Protože je jasné, že i kdyby Klaus přestal být ministerským předsedou, základní lidská práva v republice nebudou ohrožena - ledaže by se vlády nějak násilně zmocnili opět komunisté nebo republikáni - mezinárodní media se ani dnes českou situaci nijak zvlášť nezabývají.

My, zahraniční Češi, jsme volit nesměli, ledaže bychom se dostavili k urnám domů. Je skoro jisté, že si Klaus sám pod sebou podřezal větev, protože velké procento zahraničních Čechů by bylo asi volilo vládní strany a komunisty nikdo. Polepši se příště ?

Jak dál ? (povolební názory)

Předseda Sociální demokracie Miloš Zeman by považoval za vhodné, kdyby byl předsedou vlády Josef Lux, předseda KDU-ČSL. Domnívá se totiž, že by mohl být "spojovacím článkem mezikonceptem sociálně tržní ekonomiky", kterou prosazuje lidová strana, a "konceptem sociálně a ekologicky orientované ekonomiky", kterou prosazují sociální demokraté.

Mistopředseda České strany sociálně demokratické Karel Machovec naznačil, že jeho strana je ochotná podpořit menšinovou vládu dosavadní vládní koalice, avšak bez jejího předsedy Václava Klause.

Předseda lidovců Josef Lux řekl, že si koalici se sociálními demokraty nedovede představit jako funkční. Hovořil dále o existenci proudu sociálně demokratického a proudu křesťanskodemokratického. "Obě naše strany jsou reprezentanty

těchto různých politických proudů a mají své zásadní odlišnosti." Dále dodal, že upřednostňuje pokračování současné koalice.

Předseda Českomoravské komory odborových svazů Richard Falbr by uvítal, kdyby v zájmu stability byla co nejdříve ustanovena vláda - třeba menšinová. Podle něj potřebuje ČR stabilní vládu a stabilní politickou situaci také proto, aby se nezastavil příliv investic ze zahraničí.

Předseda republikánů Miroslav Sládek se vyslovil pro vypsaní nových voleb jako jediný z představitelů parlamentních stran. Parlamentní volby skončily v podstatě patovou situací, kdy současná vládní koalice se svým ziskem 99 mandátů, avšak ani její opozice nebudou schopny sestavit většinovou vládu. Kdyby se nepodařilo sestavit vládu, která by získala důvěru budoucí Poslanecké sněmovny, mohl by tento stav vést až k vypsaní nových sněmovních voleb. Ty by se mohly konat až na jaře příštího roku po naplnění Senátu.

Premiér Václav Klaus věří, že bude nalezen model, který by umožňoval stabilitu a pokračování v dosavadním kurzu. Řekl, že nevidí mnoho jiných možností než vytvoření menšinové vlády. Upozornil však na to, že kouzla i úskali této varianty spočívají ve spoustě detailů. Klaus nevěří, že by demokratické stany chtěly něco podnikat za podpory republikánů nebo komunistů. Možnost předčasných voleb nepovažuje za rozumnou alternativu. "Nevěřím, že by voliči měnili své názory ze dne na den. Nevěřím, že by jich přišlo více, spíše mám obavy, že by jich přišlo méně."

Německý tisk k českým volbám

Volebním výsledkem se i ČR zařadila mezi ty středoevropské země, které jsou poznamenány nestabilitou, píše německý list Handelsblatt. Dosavadní premiér Klaus sice volby vyhrál, ale zároveň ztratil politickou moc. Faktickým vítězem voleb je Zeman, který však je od skutečné moci vzdálen stejně jako dříve.

(Radio Prague -3-6-96)

Je to v pohodě

Voyen Koreis

Každá doba má svoje modní výrazy. Když jsem chodil do gymnázia, okolo šedesátého roku, našim souhlasným prohlášením bývalo, že je to "přesné". Všiml jsem si, že v Česku (tento název se mimochodem přece jen začíná vžívat - běžně jej používají už i Lidové noviny) se v poslední době značně rozšířilo rčení, "je to v pohodě". Třeba: "vystoupíš na Palmovce a sedmnáctkou už tam v pohodě dojedeš." Nebo: "naši už od první třetiny v pohodě přehrávali německé hokejisty.."

Libí se mi, tohle slovo pohoda. Kromě toho vyjadřuje, myslím, docela přesně současný stav myslí dosti velké části národa. Projevuje se to leckde. Projevilo se to také v nedávném případě našich hokejistů. Jedním z nesmazatelných dojmů, který v mnohých z nás, posrpnových uprchlicích, zůstával dlouho živý, byl pohled na divoce se objímající klubko hráčů v barvách tehdejšího Československa, po zaznění sirény, která ohlásila vítězství nad favorizovaným SSSR v roce 1969. Byl to pohled na nespoutanou radost, o které jsme ale všichni tehdy věděli, že nemůže být ničím jiným, než dočasným vytržením nad dlouhotrvajícím národním smutkem. Jen malou kompenzací, kůstkou vrženou shůry pejskovi od kterého se očekávalo, že po kopancích, jichž se mu dostalo, nakonec olízne ruku pánovi a ulehne u těch bagančat, které mu je uštědřily. Tak se i stalo. Někteří olízovali, většina tiše ulehla, ti kteří se na to nedokázali dívat, uprchli.

Tentokrát tomu bylo jinak. Vše se odehrávalo v naprosté pohodě. Čeští hokejisté na světovém šampionátu ve Vidni nejprve porazili Švédy, potom mistry světa Finy, suverénně vyhráli svoji skupinu, vyřadili ve čtvrtfinále Německo, snadno si poradili s USA a ve finále se v nádherném zápase utkali s Kanadou. Devatenáct vteřin před koncem vstřelili vítězný gól a v pohodě, do prázdné branky soupeře, těsně před tím než zazněla siréna, ještě další. Zase tu bylo to klubko, zase ta radost, přitom to ale bylo nějak jiné. Nebylo už třeba si nic kompenzovat, jenom se posílila už beztak rostoucí sebedůvěra národa. Neslyšel jsem od nikud

žádné dělbuchy, neviděl žádné lampiónové průvody, skoro mi to připadalo, že národ to bere už jen jako samozřejmost.

Ríkám, rostoucí sebedůvěra. Odkud se vzala? Nejvíce je to patrné v Praze. Přiletěl jsem do ní z Říma a hned mě napadlo, že tato dvě města se svojí celkovou atmosférou, jsou najednou docela dobře srovnatelná. Dokonce jakoby Praha i měla trochu navrch. Proč taky ne? Prakticky tu neexistuje nezaměstnanost, na rozdíl od jiných slavných měst. A na lidech je to znát, že se nemusejí příliš strachovat o holou existenci. Pravda, platy zatím nejsou velké, ale s chudobou se také příliš často nesetkáte. V tramvajích a v metru jsem viděl kolem sebe lidi dobře oblečené, slušně naladěné a pokud jsme slyšeli nějaké nářky, většinou se týkaly jen toho nezvykle opožděného jara (ještě 10. dubna napadl v Praze sníh).

Poněkud jiné je to mimo Prahu. V severovýchodních Čechách se dědictví bývalého režimu ještě projevuje. Umělá přezaměstnanost, například v podkrkonošských textilkách, je už dávno pryč. I tady se projevuje vliv "asijského tygra", linajicích po všech tržištích země, prostřednictvím vietnamských a čínských prodavačů. Továrny se buď zavřely, nebo snížily stavy zaměstnanců na čtvrtinu. Lidé si pomáhají všelijak, v blízkosti zimních rezortů většinou pronajímáním pokojů německým turistům. A znovu se tam začíná rozvíjet domácí výroba, sklářská, textilní. V úplné pohodě to zatím není, ale směřuje se snad k tomu.

V novinách jsem si pročítal různé statistiky. Průmyslová výroba v České republice vzrostla za poslední rok přibližně o 10%. O tom se nesní ani těm pověstným "tygrům". Celková nezaměstnanost se pohybuje kolem 3%, to ponechávám bez komentáře. Zajímavé jsou ceny nemovitostí. Třípokojový byt s příslušenstvím v okrajové čtvrti Prahy stojí dnes obvykle okolo jednoho miliónu korun, tedy asi 50 tisíc australských dolarů. Rodinný domek tamtéž, minimálně \$ 200 000, luxusní vila na Smíchově \$ 900 000, vila s bazénem v Kamenicích asi \$ 350 000. V Říčanech stojí dům okolo \$ 200 000, na Dobříši \$ 180 000, v Pardubicích kolem \$ 100 000. V Kutné Hoře \$ 60 000. Nejlevnější se zdají být nemovitosti v severozápadních Čechách, kde je nejméně zdravé ovzduší, koupili byste tam domek již od \$ 10 000.

Ceny většiny rekreačních chat se pohybují většinou mezi \$ 10 000 až \$ 30 000. Pronájem bytu v Praze je obtížná záležitost a ceny se často inzerují v německých markách - kolem 2.000 měsíčně, nějakých našich \$ 400 týdně (ufl!).

Po třech letech od své poslední návštěvy jsem zaznamenal značné zlepšení pokud jde o čistotu vzduchu. V Praze se člověku dýchá o něco lépe, znečištění ovzduší se prý snížilo o 30%. V pohodě to sice není a těžko kdy úplně bude, něco se ale pro to už dělá. Do severozápadních Čech jsem si ovšem netroufl.

Z České republiky se stává zaslíbená země pro uprchlíky z Východu (říká se jim "bezdomovci"), z Ruska, Ukrajiny, Balkánu i z Dálného východu. Vidíte je všude, v tramvajích, na tržištích, někdy také žebrají na ulici. Při pohledu na ně se člověk těžko ubraňuje smíšeným pocitem lítosti, ale i jakési poetické spravedlnosti. Zatím domácímu lidu neublíží práci, ale kdoví co přinese budoucnost? Příliš populární nejsou, to nelze zastírat.

Na začátku svého pobytu jsem navštívil redakci vysílání pro zahraničí v Českém rozhlasu, kde jsme společně strávili několik hodin debatováním. Krátce před odletem jsem se tam zašel ještě rozloučit. Samozřejmě se mě vyptávali, jak se mi v Česku líbilo a jaký byl můj celkový dojem. Odpověděl jsem, že to bylo celkem v pohodě.

Miloš Trnka

instalatér a plynář
nabízí

instalatérské práce všeho druhu,
čistění vodovodních odpadů,
havarijní případy, kdekoliv
v Melbourne a okolí

Telefon : (03) 95 48 1210
Mobile : 018 992 996

ZPRÁVY

z České republiky

V pondělí 20. května oslavil devětašedesátiny zakladatel české pediatrie profesor Josef Švejcar. V letech 1919 až 1930 působil na Slovensku, po druhé světové válce do roku 1966 byl přednostou I. dětské kliniky Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Zabýval se především dětskou tuberkulózou, bakteriální infekcí a výživou kojenců. Na počátku padesátých let vypracoval jednotný systém kojenecké výživy v Československu. Byl nadšeným propagátorem kojení a dodnes se s úctou vyjadřuje o ženě, dárkyni života, a o významu mateřské lásky pro vývoj člověka.

S možností existence zákona stanovujícího podmínky, za nichž by bylo možné udělit souhlas k lékařskému zákroku včetně eutanazie, počítá návrh novely trestního zákona. Ta by měla zaručit beztrestnost pro toho, kdo zákrok provedl. Novelu vypracoval úřad ministra spravedlnosti a 17. května s ním seznámil veřejnost. Podle nynějšího zákona hrozí lékařům za uetanzii stejně jako v drtivé většině ostatních zemí vězení. Zakazuje ji i kodex lékařské komory. Ministr spravedlnosti Jiří Novák uvedl, že počítá "s obrovskou diskuzí kolem tohoto problému", ale podle jeho názoru pro ni nastal čas. První reakce z lékařských a církevních kruhů jsou odmítavé.

Herečka a zpěvačka Ljuba Hermanová zemřela 21. května ve věku 83 let. Na veřejnosti vystupovala neuvěřitelných šestašedesát let. Po angažmá v Bratislavě, Brně a ve Vídni se stala členkou slavného Osvobozeného divadla. Později působila v Hudebním divadle v Karlíně. Na přelomu 50. a 60. let našla inspiraci v divadlech malých forem. Na filmovém plátně se představila například ve filmech "Peníze nebo život", nebo "Děvče s čertem v těle". Ljuba Hermanová ráda oslovovala veřejnost také svými šansony a staropražskými písničkami (např. Já mám ráda políra), které v jejím podání získaly mnoho příznivců.

Čeští politici kritizovali projevy bavorského premiéra Edmunda Stoibera a spolkového ministra financí Theo Waigela, přednesené 25. a 26. května na 47. sněmu sudetských Němců v Norimberku. Bavorský premiér vyzvedl čtyři požadavky, které by měla obsahovat připravovaná česko-německá deklarace: Přímý dialog české vlády se sudetskými Němci, uznání poválečného odsunu za bezprávi, rychlé přiznání práva na vlast všem sudetským Němcům a zřeknutí se Benšových dekretů. Jejich splnění označil Stoiber za předpoklad pro nezatížené jednání o přičlenění ČR do EU. Ministr Waigel požadoval, aby se právo na vlast přiznalo nejen generaci, která prožila vyhnání. Premiér Václav Klaus na to reagoval takto: "Slovy pana Waigela jsem byl velmi pobouřen. takové výroky bych čekal od Franze Neubauera, ne od oficiálního představitele spolkové vlády.

nepotřebujeme, aby nás pan Weigel poučoval o právním řádu. O druhé světové válce by měli mluvit septem právě Němci.. Stoiberovy požadavky odmítl i ministr zahraničí Josef Zielesnec, který považuje za jediného partnera při jednání s Němcem jeho spolkovou vládu. Předseda zahraničního výboru parlamentu Jiří Payne označil požadavky vznesené na sněmu za nerealistické. Předseda ČSSD Miloš Zeman prohlásil, že "problém sudetských Němců byl definitivně vyřešen jejich odsunem". Požadavky sudetských Němců a jejich spojování s podporou přijetí ČR do Evropské unie kritizoval také bývalý ministr zahraničí Jiří Dienstbier. Čestný předseda Levého bloku Zdeněk Mlynář vyzval českou vládu a ministerstvo zahraničí, aby slova představitele německého státu označily jako nepřátelský akt vůči ČR.

Poválečné dekrety prezidenta Beneše jsou podle předsedy Křesťanské a demokratické unie - Čs. strany lidové Josefa Luxe nedotknutelné. Lux rovněž odmítl možnost omluvy za poválečný odsun sudetských Němců. V souvislosti s připravovanou česko-německou deklarací poznamenal, že není možné poměřovat krivdy, jež se staly před válkou, ve válce a po ní.

Zdeňku Podrazskému, vrahu občana romského původu Tibora Berkiho, byl 23. května při odvolávacím řízení u Vrchního soudu v Olomouci zvýšen trest z dvanácti na třináct let. Důvod uvedl v rozsudku předseda senátu: "Motivem útoku bylo pouze to, že Berki byl odlišné pleti". O dva měsíce (celkem na 20) prodloužil soud trest Martinu Komarovi, který slovy "jdem na cikány" vyprovokoval celou akci, při níž byl loni Berki v svém domku ve Ždaru nad Sázavou utlučen baseballovou pálkou.

Pavel Tigrid, legenda politického exilu a po dva a půl roku ve vlasti jako nestraník za KDU-ČSL ministr kultury, již ve svých 78 letech nekandidoval a o nabídkách, které dostává, se teprve rozhodne. V každém případě však hodlá zůstat v Praze. Doufá však v brzké sestavení nové vlády, aby mohl odjet na prázdniny do Francie, kde žil od roku 1960 a kde má velkou část rodiny. Tigrid, který by se chtěl vrátit k publicistické činnosti, řekl novinářům, že mezi nabídkami je i práce pro Rádio Svobodná Evropa, u jehož vysílání stal od samých počátků po roce 1948.

Ředitel Dokumentačního střediska Svazu Židů pronásledovaných nacismem ve Vídni Simon Wiesenthal převzal na olomoucké Palackého univerzitě čestný doktorát práv. O jeho udělení rozhodla v březnu vědecká rada univerzity, která ocenila především Wiesenthalovu důležitou roli v boji za lidská práva, v prosazování mravních principů nepromlčitelnosti každého trestného činu a nekompromisní postoj k zjištění a určení viny každého jednotlivého pachatele, nikoli však viny kolektivní.

ze Slovenska

Prezident Michal Kováč podal ve středu 29. května trestní oznámení na premiéra Vladimíra Mečiára ve věci pomluvy a hanobení hlavy státu. Reagoval tak na Mečiárovův rozhovor pro Slovenský rozhlas, v němž premiér mimo jiné prohlásil, že Michal Kováč by byl stíháný za aféru Technopol, kdyby nebyl chráněn imunitou. Bratislavský zpravodaj Mladé fronty Dnes Karol Wolf připomíná takřka tři roky trvající ostrý spor prezidenta s premiérem a konstatuje, že poslední Kováčův krok je považován za dosud nejkonfliktnější.

Vyšetřovatel únosu syna slovenského prezidenta Michala Kováče Jozef Ciz rozhodl v pondělí 20. května v Bratislavě o uložení vyšetřovacího spisu. Jako důvod uvedl nedostatek důkazů, které by umožňovaly zahájení trestního řízení proti konkrétním osobám. Ve vyšetřování lze pokračovat za předpokladu, že se objeví nová fakta. Podle MF Dnes je Cizův krok považován za logické vyústění jeho snahy prokázat, že k únosu ve skutečnosti nedošlo, a že Kováč mladší jej připravil ve snaze vyhnout se výsledku před mnichovským prokurátorem kvůli případu Technopol. Stejný názor jako vyšetřovatel zastávají i vládní kruhy s tím, že do "samotýnosu" byl zainteresován i slovenský prezident a cílem akce měla být diskreditace státu a tajné služby. Před Cizem vyšetřovali únos Jaroslav Šimunic a poté Peter Vacok. Oba dospěli k závěru, že Kováče unesla Slovenská informační služba - Vacok na základě shromážděných důkazů připravil návrhy na stíhání dvou agentů tajné služby. Na přímý příkaz generálního prokurátora Milana Vala však muselo být stíhání zastaveno. Jak Šimunic tak Vacok byli z vyšetřování případu odvoláni.

V pondělí 13. května se dostal na veřejnost zvukový záznam telefonického rozhovoru mezi ministrem vnitra Ludovitem Hudekem a šéfem Slovenské informační služby Ivanem Lexou z 16. října loňského roku, v němž se oba muži domlouvali na odvolání Vacoka, ke kterému došlo o den později. V rozhovoru, o jehož autentičnosti nemůže být pochyb, trval Lexa na odvolání Vacoka. Hudek v bezprostřední reakci autenticitu záznamu přiznal, ale 15. května uvedl, že si není jist, zda jde o jeho hlas. Pravdivost záznamu přitom potvrdil i před jeho zveřejněním ředitel rádia Twist. Lexa prohlásil, že si na rozhovor s ministrem vnitra nevzpomíná. Podle opozičního poslance Milana Kňažka je záznam důkazem, že na Slovensku vládne lůza způsoby mafie (telefonický rozhovor obsahoval i vulgární výrazy).

Rodiče šetřadvacetiletého Roberta Remiáše, který zahynul 24. dubna při explozi svého auta, tvrdí, že jejich syn byl zavražděn tajnou policií. V sobotu 18. května se Remiášovi obrátili v bratislavském tisku na všechny slovenské obyvatele, aby nedovolili pronásledování duchovních Pavla Flajzika a Jana Krstitele Balasze ani reportéra listu SMR Petra Totha, na které podal premiér Vladimír Mečiár trestní oznámení kvůli tomu, že na pietním shromáždění na místě tragédie přímo i nepřímo obvinili vládní kruhy a SIS ze zodpovědnosti za Remiášovu

smrt. "Vyzýváme Mečiára, Lexu, Hudeka a vládu SR, aby obžalovali i našeho zavražděného syna, protože krátce před zavražděním doslova řekl: Pokud mi sáhnou na život, tak vrahy jsou Mečiár a Lexa a jejich vazalové. Věděl, co říká, protože byl stále pronásledován tajnou službou", prohlásili Remiášovi. Robert Remiáš, kdysi nejlepší přítel Oskara Fegyeresze, korunního svědka v cause únosu Kováče mladšího, byl dlouhou dobu jedinou spojkou mezi Fegyeresem a tiskem. Fegyereš poté, co přiznal podíl na únosu, obvinil z organizace Lexu. Remiáš byl jedním z mála lidí, kteří věděli, na kterém místě v zahraničí se bývalý agent po omilostnění prezidentem ukrývá, a podle tvrzení pozorovatelů byla jeho smrt výstrahou všem svědkům. Oficiální verze tvrdí, že Remiášovo auto začalo hořet v důsledku poruchy na palivovém systému. Jak v pondělí 20. května informoval český tisk, smrt Roberta Remiáše označili jako politickou vraždu představitelé opozičních Křesťanských demokratů František Mikloško a Jan Čarnogurský.

SPORT

Východoslovenské železářny Košice a.s. se staly novým vlastníkem slavného fotbalového klubu Sparta Praha. Dosavadní majitel Petr Mach odmítl sdělit cenu, za kterou klub prodal. Lidové noviny uvádějí, že podle slovenských zdrojů by se mělo jednat o částku 900 milionů korun. Bez komentáře, odpověděl Petr Mach i na otázku, zda prodal košické firmě celý svůj 93% podíl. Pod Machovým vedením získala Sparta třikrát mistrovský titul země a zároveň se zadlužila do výše půl miliardy korun. Prodej klubu byl podle něj východiskem z finančních potíží, přičemž dal přednost slovenské firmě před jinými zahraničními - byť výhodnějšími - kvůli komunikaci. Prodej AC Sparta na Slovensko pobouřil část fotbalových příznivců klubu, kteří dokonce založili Nadaci Česká Sparta. Generální ředitel a předseda představenstva v košické akciové společnosti Jan Smerák odmítl, že by koupě Sparty byla motivována jinak než komerčně. "Nehleďte za tím politiku, jde čistě o obchod," řekl. Nový majitel nezmění ani název klubu, jeho barvy, vlajku, znak, hymnu ani barvu dresu s logem hlavního sponzora firmy Opel. Do budoucnosti není vyloučena hráčská výměna mezi Spartou a FC Košice.

Tabulka 1. fotbalové ligy 1995 -96

1. SK Slavia Praha
 2. SK Olomouc Sigma
 3. Jablonoc n. Nisou
 4. AC Sparta Praha
 5. FC Petra Drnovice
- Pohár Českomoravského fotbalového svazu

(přetištěno - CAROLINA)

Cena Zdeňka Kvize udělena

Ervin Slánský

Když se čeští astronomové dozvěděli, že v Sydney zemřel Zdeněk Kviz, rozhodli se uctít jeho památku zřízením ceny nesoucí jeho jméno. Cena se bude udělovat každý druhý rok za kvalitní astronomickou práci, jejíž výsledky budou předneseny na zasedání České astronomické společnosti. Laureátem první Ceny Zdeňka Kvize se stal mladý astronom Kamil Hornoch z Lelekovic u Brna. Cena nese malou finanční odměnu, ale hlavně je míněna jako prestižní ocenění vynikající práce. Cena byla udělena 2. března letošního roku na slavnostní plenární schůzi České astronomické společnosti v Planetáriu v pražské Stromovce v předvečer Zdeňkových narozenin. (narodil se 4. března 1932). Pan Hornoch cenu dostal za dlouholeté pozorování proměnných hvězd, komet a meteorů. Jeho činnost byla korunována velkým úspěchem - objevem proměnné hvězdy US Ursae Majoris (tedy ES Velkého vozu).

Příští cena bude udělena v roce 1998 a čeští astronomové doufají, že částí ceny bude i medaile, na jejímž návrhu se pracuje.

Astronom Zdeněk Kviz byl rodákem z Třebíče na Moravě a do Austrálie přišel v roce 1969. Nejprve pracoval v CSIRO a později učil matematiku v Broken Hillu, kde byla pobočka University of New South Wales. Po zrušení pobočky pak přešel na tutéž universitu v Sydney, odkud odešel do penze začátkem devadesátých let. Ve své vědecké práci se zabýval mimo jiné i vlivem meteorických rojů na vznik silných dešťů. Přátelům dával tabulky dlouhodobých předpovědí počasí, které, myslím, sestavil ještě v Československu. Od penze si hodně sliboval, velmi rád cestoval. Měl smlouvu s observatoří v Ženevě a jezdil na observatoř v Chile. Miloval Francii, kam jezdil, jak jen mohl a těšil se, že na putování po světě bude mít víc času. Bohužel se mnoha let v penzi nedožil - zákeřné zhoubné onemocnění, se kterým statečně bojoval, mu to nedopřálo. Zemřel 21. srpna 1993, v den výročí Sověty vedené invaze do Československa. Dožil

se však pádu komunismu a navštívil svou rodnou zemi už svobodnou.

V Austrálii se moc dobře necítil, myslím, že teprve až ke konci života si začal uvědomovat její klady. Pilně sledoval události v bývalém domově, zejména na krátkých vlnách - radiový přijímač měl vždy při sobě. Rád se stykal s krajany, přátele měl na celém světě. V Sydney byl členem Společnosti pro vědu a umění, účastnil se všech krajských akcí, rád vyprávěl a přednášel o svých cestách a byl pro každou legraci. Po jeho odchodu jsme všichni, co jsme ho znali, pocítili nenahraditelnou ztrátu.

PERLY A PERLIČKY

Za měsíc člověk v Sydney posbírá perel celý koš. Za dva měsíce jsou jich pak koše dva. Tak jen je vysypat na jednu stránku, tedy za květen i za červen. Vlastně i za kousíček dubna. Nést na zádech dvě nůše perel jednomu přitěžuje. Tak tedy ven alespoň se dvěma perlami velkého lesku a velké váhy. Jednou z nich je kniha o Litomyšli, druhou kniha o Slavkově u Brna. V Litomyšli se předloňi sešlo sedm evropských presidentů na pozvání Václava Havla. Konšelé i občané tohoto nádherného městečka na českém severovýchodě je dali k této příležitosti jakoby do nového hávu. Obě města, Slavkov i Litomyšl mají nádherné zámky a obě města vznikla - jako města - před nějakými sedmi sty lety z původně menších osad. V Litomyšli působilo několik významných Čechů, včetně Komenského a mladého Bedřicha Smetany, který se tam narodil jako syn sládky místního pivovaru. Krásně ilustrovaná kniha Milana Skřivánka a Pavla Vopálky před dvěma lety vydaná se o těchto dvou velikánech sotva zmiňuje. Zato obsahuje zajímavé informace o vzniku a růstu města. Kniha o Slavkově naopak zdůrazňuje hlavně dvě pozoruhodnosti - za prvé, že Slavkov kdysi sestával ze dvou obcí, Slavkova a Novosedlic. Němci během historie z českého názvu "Novosedlice" dokázali vytvořit "Austerlitz", a pod tímto jménem je toto

místo dodnes ve světě známo jako památné bojiště, kde Napoleon roku 1805 porazil ruského a rakouského císaře. Za druhé, se kniha zabývá rodinou Kouniců, majitelů slavkovského zámku, dříve protestantských, později katolických šlechticů, z nichž zvláště jeden - Václav Antonín Kounic - jako kancléř Marie Terezie v osmnáctém století byl po dlouhá léta hlavní osobou vídeňské politiky. Kniha o Slavkově byla vydána ještě za éry nesvobody a tou je do jisté míry také poznamenán i text. Znovu a znovu si nášinec připomíná, že co moravské či české městečko, to historický skvost, to perla...

Květnovou perličkou kina Ponrepa byla "Cesta do hlubin študákovy duše". Věděli jsme to ovšem vždycky, ale je dobře znovu si ověřit, že duše tohoto tvora nebývá mělká, a že do jejích hlubin pronikat lze a že tam autor knihy Jaroslav Žák proniknout dovedl. Ústy jednoho z profesorů výborně portrétovaného Jindřichem Plachtou dokonce autor tvrdí, že studenti mají nejen duši, ale dokonce i srdce. O studentkách to bylo známo vždy, a v tomto klasickém českém filmu ze třicátých let to o studentech Plachta podal tak přesvědčivě, že většina přítomných - a bylo jich početně - tomu jistě uvěřila. Tedy další český film z dob, kdy se ještě studenti učitelům klaněli a kdy prováděli hlouposti, lumpačili a koufili, leč drogy ještě nepožívali. Postavu gymnasiálního školníka mistrně zahrál dnešním generacím již neznámý herec Ferenc Futurista. Opět do černého!

Jednou z květnových pozoruhodností české historie je také stará papežská bula z května 1346, svolující k zakládání klášterů s bohoslužbami v jazyce slovanském. Tehdy byl také na popud krále Karla IV. založen pražský benediktinský klášter. Stojí zato znovu si připomenout, že český král a římský císař Karel, tehdy nejmocnější panovník v Evropě vůbec a samozřejmě tedy také v prostoru česko-německém, se zasadil o utužení, respektive o obnovení staroslověnské tradice v Čechách. Uvážíme-li, že jeden z jeho předchůdců staroslověnské mnichy dal z Čech vyhnat, jednalo se jistě o počín zajímavé a odvážné. Toto Karlovo úsilí nemělo jistě co činit s

tendencemi v devatenáctém století idealizovat ruského mužíka a dovolávat se ochrany cara nad českým královstvím, čemuž holdovala hrstka českých bláhovců. Za Karla IV to byl čin, který znamenal, že vedle latinsko-rímské kultury český panovník si je také vědom významu tehdy ještě skvělé křesťanské Konstantinopole, dosud Turky neuchvácené. Musilo také jít o uznání skutečnosti, že kořeny české literatury a české spisovné řeči je třeba hledat v původních slovanských překladech bible z doby cyrilomethodějské. Vezmeme-li totiž v úvahu dobu éry velkomoravské, a později práce staroslověnských mnichů působících v Čechách vedle římsky orientovaných bohoslovců, můžeme hovořit o počátcích vzniku spisovné češtiny o nějakých pět století před dobou Karla IV. Letos v květnu tedy uplynulo od založení ernauzského kláštera šestsetpadesát let.

České kypění v Sydney pokračuje. Ba dokonce překročilo hranice Nového Jižního Walesu zájezdem Evy Sitteové do Melbourne k provedení jejich úspěšných dvou jednoaktovek. Ale kypí také rozčleňování činnosti umělců. Několik desítek československých výtvarníků, kteří zřejmě nemohli najít přístřeší v Česko-australské kulturní alianci (kteří toto přístřeší odmítli -poz. redakce), ustavili nové těleso, Artspectrum. Nezbyvá než přát těmto výtvarníkům mnoho zdaru. I když by si našinec přál, aby české kulturní snažení v Austrálii nacházelo společnou základnu, není nutně vždy pravda, že v jednotě je síla. Měla by být, ale nebývá. Existence dvou i snad více českých kulturních celků může být nakonec prospěšná pružnosti výkonů. Ostatně my Češi, právě tak jako třeba Francouzi, máme národní tendenci nevystupovat jako stádo. Je tedy jakýsi vyšší princip než jednota za každou cenu, pokud se většina necítí v jednotě dobře. Je třeba si tedy přát, aby docházelo v budoucnosti k harmonické spolupráci. A koneckonců, i když se vtírá pocit zbytečného tříštění, nechť se alespoň načas popustí uzda vzájemnému soupeření, pokud soupeřům bude litat peří jen při výměně brk.

Nicméně - škoda energie!

Lovec perel - Bořek Šindler

Zveme vás na nezapomenutelnou dovolenou MAGNETIC ISLAND

Ostrov věčného léta, romantických zálivů, zlatých pláží a kokosových palm. Je osm kilometrů od Townsvillu v severním Queenslandu. Má rozlohu 52 kilometrů a je z větší části národním parkem. Ostrov má všechny služby města, obchody, 15 výborných restaurací, 4 turistické resorty, golfové a tenisové kurty, plachetnice, procházky panenskou přírodou. Je zde zábava pro dospělé i děti.



Nabízíme moderní, kompletně vybavené dvoulůžnicové (pro 5 osob) a jednolůžnicové (pro 3 osoby) byty na pláži Nelly Bay s panoramatickým výhledem na moře. Na požádání zašleme fotografie a další informace. Navštivte nás a my vám promítneme video.

Týdenní pronájem - \$ 290 - za jednolůžnicový byt
Beachside Palms Holiday Units

Frank Baychek

7 Wilberforce Ave. Rose Bay, NSW 2029

telefon : (02) 371 91 64



Pohled z okna bytu

Panorama české Austrálie

Ladislav Březný - zajatec samurajů



Co člověk, to román. Mezi australskými Čechy nikdy nebyla nouze o dobrodružnou minulost, před jejíž skutečností pohasíná i ta nejpestřejší představitivost romanopisců. Mezi ty s minulostí nejdobrodružnější patří i syn Valašska Ladislav Březný, dnes nenápadný občan sydneyjské čtvrti Mosman. Jen velmi bystré oko by snad z jeho mírného pohledu vytušilo, jak pohnutý život kdysi vedl na Dálném Východě.

"Na Štědrý den, 24. prosince 1941, byla naše rota poslána na hlídku. Rozdělili jsme se na dvě čtyry. Ty pak postupovaly po velmi neschůdném kopci a pátraly po nepříteli. Kolem půlnoci jsme nevědomky přešli japonskou linii. Japonci seděli na stromech a nechali nás přijít asi na padesát metrů. Pak na nás spustili palbu. Naše ztráty byly značné, naživu zůstala sotva polovina rot. Padl i kamarád Lojza Pospíšil... Příští den jsme pod bodáky Japonců pochodovali, už odzbrojeni, do zajateckého tábora v North Pointu."

Tak začínal téměř čtyřletý pobyt synka z Valašského Meziříčí Ladislava v japonském zajetí. V britské armádě, bránci Hong Kongu bylo kromě něho ještě šest bývalých českých "volontérů" - Krofta, Jiříček, Staněk, Pospíšil, Taus a Tomeš. Dva z nich zemřeli po válce doma, tři v Austrálii, jeden padl v Hong Kongu. Ladislav Březný, poslední Mohykán, dožívá svůj bohatý život v poklidné Austrálii. Ostatky vojína Aloise Pospíšila hostí púda Hong Kongu, kterou se snažil ubránit před vpádem Japonců. František Staněk a Karel Tomeš byli dovedeni Japonci ze zajateckého tábora z Hong Kongu do Japonska na práce v dolech. I je nakonec vysvobodily dvě atomové bomby shozené Američany na Hirošimu a Nagasaki v srpnu 1945 - po válce tito zajatci Japonců také pracovali pro Batův koncern.

"To bylo tak" vzpomíná dnes bývalý "volontér" Březný a jeho rodná valašština proskakuje z výslovnosti každého patého slova. "Osmého ledna 1942 jsme z North Pointu pochodovali dál do Kow-Loonu, do pověstného 'prokletého' tábora Sham-Shui-Po. S ostatními zajatci z jiných bojišť nás tam bylo asi pět tisíc. Dvakrát denně jsme dostali hrnek neslané rýže, špatné a nedovařené. Musili jsme si ji zprvu cpát do krku prstem, abychom ji spolkli. Čtyři zdi s betonovou podlahou, bez dveří, bez oken, bez lůžek, dřívější koňská stáj. Misto nádobí na vaření půlky benzinových sudů. Po čase na nás přišla berri-berri. Pak nás Japonci poslali srovnat dva kopce při stavbě letiště. Odnášeli jsme tam kameny a hlinu v koších na bambusových tyčích zavěšených na ramenou. Dvěma zajatcům se podařilo uniknout do čínského vnitrozemí a Japonci se pak na nás mstili zmenšeným přidělem rýže. Po celých šest měsíců byla jen hrst rýže ráno, hrst rýže večer. Chtěli nás zdecimovat. Řádila úplavice, na těle různé vyrážky, boláky, svrab, epidemie záškrtu. Lidé ztráceli schopnost vidět. Misto léků jsme vyfasovali každý kus kalíka na tkaničce. Koho Japonci dopadli bez kalíkové masky, byl zmlácen gumovou hadicí přes ústa. V červenci 1942 umíralo až sedm lidí denně, hlavně na záškrť a úplavici. Zpočátku se zemřelým troubil 'last post' - pak to ale strážé zakázaly.

Já jsem za prvních devět měsíců v zajetí ztratil čtyřicet kilo. Čím méně jidla bylo, tím nějak přibývalo práce. Pracovní den začínal o čtvrté ráno. O pohlavky a kopance při práci nebyla nouze. Nejsurovější ze všech strážných byl tlumočník Ino-Oye. Působilo mu strašnou radost někoho zpohlavkovat a zkopat - byl také po válce souzen jako válečný zločinec a v Hong Kongu pověšen... Přišla také nová nemoc, říkali jsme ji "elektrické nohy", bolesti nohou doprovázené trháním svalů. Postižený nemohl ani spát. Úlevu přinášela studená voda, pod kohoutkem bolest polevovala. Surovost Japonců a jejich netečnost k našemu utrpení neznala mezí.

Po pracích na letišti přišlo kopání tunelu v kopcích a práce na silnicích. Každé ráno byl nástup. Jednou, když opět zmizeli dva zajatci, za řádění tajfunové bouře nás Japonci vyhnali o půlnoci z ubikací a nechali stát venku ve vichřici plné tři hodiny... Oblékání bylo jednoduché. Byla jedna košile a jedny šortky. Spodního prádla nebylo, ale vyfasovali jsme "pandochu", kus kalíka příštího na tkanici. To se uvázalo kolem pasu. Od listopadu 1943 začínaly chodit na přilepšenou balíčky od kanadského Červeného kříže. Byly sice napolo vykradené, ale zachránily mnoho životů. V zásílce v červenci 1944 byly dokonce i léky.

Pětkrát během našeho zajetí vybírali Japonci nejzdravější muže na zvláštní práce do Japonska. "Výběrčí" stáli uprostřed kruhu, v němž jsme musili kolem nich pochodovat jako koně. Na jednom takovém koňském trhu byli vybráni i Staněk a Tomeš na práci v japonských dolech..."

Chová Ladislav Březný nenávist k bývalým vězňům? "Nenávist? Ne, ale nevěřím jim."

A jakže to bylo původně, v té době těsně před vypuknutím války, s tou cestou z Moravy na Dálný Východ? "Tož to bylo tak," přimhuřuje oči vojin Ladilav. Narodil se ještě před první světovou válkou v roce 1912 ve Valašském Meziříčí. Československou vojnu si odbyl v letech 1932-34 u pěšího pluku střelce Jana Čapka v Hranicích. Po válce začal pracovat pro Batův Později přešel do Batovi prodejny do Rožnova. Násled-

vala svatba s "cizinkou" z dalekého Tábora, která navštívila sestru na Moravě a osídla oně země už ji domů do jižních Čech nepustila svobodnou. V září 1938 byl Ladislav mobilisován do Bruntálu. Pak se události začaly fitit rychlostí čistě baťovskou. "Po demobilizaci v prosinci 1938 ženě povídám: tož idem kdesi". Tedy poněkud dále než do Tábora. Z toho "kdesi" se vyklubala Čína.

U Baťů šlo vždycky všechno ráz na ráz. Jedeš na druhý konec světa. Neumíš čínsky ani anglicky? Kup si, ogare, slovník. Máš potíže s mandlemi? Ven s nimi, a hned. Do Zlína do nemocnice, vánoce nevánoce. A pak šupem přes Vídeň a Benátky do italského Janova. Loď vyplula přes Neapol, projela Suezským kanálem a po kratších přístáních v egyptských Port Saidu a Adenu na druhém konci Rudého moře dorazila do Bombaje. Mladí manželé si krátili dlouhou cestu po moři se Škodováků cestujícími na téže lodi do Afganistanu. "A při prohlídce Bombaje za sebou najednou slyším - co tu děláš, Lá-do? "Hle, spolužák ze školy, Slavík! Padla na to studená plzeň. Večer jsme se rozloučili po moravsku. Vytáhl jsem z lodního kufru láhev slivovice. Slavík zůstal v Indii a naše cesty se zkřížily právě jen tam." Náhlé střetnutí, krátké jako mžik oka. Ale všichni z nás světoběžců vědí, že k takovým skoro zázračným setkáním skutečně dochází.

Cestou po moři krmil Valach Ladislav Březný rybičky a vysvobození od mořské nemoci přišlo vlastně až v Hong Kongu. Pohled na skalnaté pobřeží Čínského moře kolem oně ostrovní výspy pak věštil zakončení rybích hodů a úlevu. Po přistání pak vepřové hody v malém u krajanů Baťovců, už z toho hlediska začínal nový život v Číně zcela příznivě. Exotika Pacifiku a čínského bambusu jakoby ustoupily do pozadí. A druhý den, po baťovsku, hned zabírat v místní Baťově prodejně. Během prvních týdnů práce v novém prostředí přišla tragická zpráva o rozbití Československa a o německé okupaci Čech a Moravy, v březnu 1939.

Hned po vypuknutí války, v září téhož roku se všech pět Čechoslováků "od Baťů" dobrovolně přihlásilo do "Hong Kong Volunteer Defence Corps", k motorizované jednotce. Tam prošli také cvičením s kulomety a tanky. Tato vojenská jednotka hostila "volontéry" asi ze sedmnácti národností. V listopadu 1941 bylo všech pět československých vojáků přiděleno k místní kulometné rotě, tak zvané "skotské", a to měsíc před japonským útokem na Pearl Harbour. Pak přišel japonský vpád do Hong Kongu.

Vysvobození ze zajateckého lágru přišlo až po svržení atomových bomb - tvrdošíjně se brání cí Japonsko, skoro čtyři měsíce po skončení války v Evropě. Doma o těchto nešťastnících na Dálném Východě tehdy nikdo nevěděl... Ženy českých vojáků v Hong Kongu také žily v zajetí - v bývalém španělském klášteře na úpatí kopce. Jednou za týden však směly navštívit město. Mladá paní Březná tajně přicházela až do bezpečné vzdálenosti tábora. Česala si jakoby vlasy a hleděla přitom směrem k táboru. Manžel Ladislav na znamení, že vnímá její přítomnost, si jakoby posunoval čepici na hlavě. Po nějakých čtyřech letech česání a posunování čapky se pak manželé opět drželi v náručí. Japonské stráže se vytratily, zmizely, brána tábora zůstala nezavřena. Paní Božena se o tom doslechla od sladka v místním pivovaru, krajana pana Tichopáda. Brzy nato se opět vylodili Britové a po čase následovala cesta domů přes

Singapur na Cejlon, do Indie do přechodného vojenského tábora. Potom přes Suez do Neapole - vítěj Evropo!

"Po sedmidenní jízdě repatričním vlakem jsme 12. května 1946 konečně za nepopsatelných pocitů každého z nás dorazili na českou hranici. V Domažlicích nás přivítali chlebem a solí. Pak jsme všichni, Čechoslováci za všech koutů světa, zazpívali naši hymnu. Nikdo se neovládal. Všichni jsme slzeli radostí a štěstím z toho, že stojíme na půdě vlasti..." Cesta potom vedla do Prahy, do Tábora a na Moravu.

Rok 1946 tedy uplynul šestměsíční cestou z Dálného Východu domů a poměrně krátkou, byť krásnou dovolenou v Československu. Ale počátkem roku 1947 už opět kynula baťovská povinnost pracovat v Hong Kongu. Prodejna se tam opět rozjžděla. Přes Anglii se tedy mladí manželé vrátili opět do míst, kde předtím prožili čtyři hrozná léta. Ladislav Březný se tam stal váženým občanem. V Československu mezitím opět spadla klec, a rodina Březných na návrat domů nemohla pomyslet. V roce 1953 byl bývalý "volontér" Březný vyznamenán tehdejšími guvernérem Hong Kongu.

Později následovala další kapitola v jeho životě - u Baťů v Siamu, dnešním Thajsku. Od sedmdesátých let žije starý Sokol z Valašského Meziříčí, britský voják a zajatec Japonců v Sydney, nedaleko téhož Pacifiku, jehož vlny omývají také pobřeží Číny. S manželkou, dvěma syny narozenými mimo republiku a jejich rodinami a spolu s přáteli z řad Baťovců z Dálného Východu, Afriky, Kanady a Spojených Států. Když potkává houfy japonských turistů, myslí si svoje.... U příležitosti padesátého výročí ukončení války na Dálném Východě se syn Valaška Ladislav Březný účastnil oslav v Hong Kongu. "Vymínil jsem si položit věnec k pomníku ve válce padlých Čechoslováků, včetně druha Aloise Pospíšila, volontýra." Napadá nás, zdali by český poslanec Payne také také doporučil Ladislavu Březnému "vylepšit si profil". Není vyloučeno, že by se pan poslanec chytil za nos. Payne Nepayne, voják Ladislav Březný se svému rodnému Valašsku nikdy nezapřel.

Bořek Šindler

PRODÁME v Jižních Čechách

2 zemědělské usedlosti,
vzdálenost asi 100 km od Prahy,
na německo- rakouských hranicích.

Jedná se o :

1) rozestavěnou vilu, dvouposchodové sýpky,
14 ha polí, 1 ha lesa, zahradu,

2) statek, vhodný pro chov dobytka, nyní
aktuální, nebo skladiště pro kamiony.

Volné, velmi pěkné.

Tel.: (09) 275 30 40

Fax : (09) 351 7897

Pavel Novák v Austrálii

Koncertní turné českého zpěváka Pavla Nováka, které se uskutečnilo v minulém měsíci bylo úspěšné, pokud divák a posluchač nečekal nic jiného, než že si zazpívá písničky svého mládí a trochu si zavzpomíná. Jen těžko lze vystoupení Pavla Nováka nazvat koncertem, protože zcela chyběla jakákoliv dramaturgie. Písničky zněly za sebou bez ladu a skladu, leč lidé si zpívali a to bylo důležité. Snad lze jen podotknout, že podobné "posezení při písničkách", je příjemné, ale můžeme je uspořádat při každé taneční zábavě i z našich vlastních zdrojů. Od umělců z České republiky, čekáme trochu více. Možná, že se stáváme příliš náročnými, ale protože nám televize, nepřináší mnoho uměleckých programů, iněli bychom si je alespoň, pokud je to možné, vozit z Evropy. Tato slova nejsou výtkou či napadením Pavla Nováka, který s podobnými koncerty úspěšně cestuje v Čechách, je to jen důkaz, že náš vkus se možná trochu posměnil, a nebo že právě z Čech čekáme něco víc.

O přestávce jsem zašla za Pavlem Novákem a zeptala se ho na jeho dojmy z Austrálie.

"Upřímně řečeno, ještě nevím. Cestujeme tak rychle, vidíme tolik nových věcí, že to vlastně ani nestačíme vnímat. Víte, nás si tady lidé předávají, jsou moc hodní, každý se snaží nám v co nejkratší době ukázat co nejvíce věcí. Potom, když už je unaven, tak nás předá někomu čerstvému a jede se dál. Je to únavné, moc pěkné, ale asi mi to všechno dojde až přijedu domů, sednu si a budu se dívat na video a vzpomínat na Austrálii."

Máte doma kapelu, kterou jste složil z vlastních dětí. Jak to funguje?

"Tedy spíše jsem kapelu měl. Založil jsem ji protože všechny moje děti hrály na nějaký nástroj, dcera si vzala muzikanta z mé kapely a tak jsme nakonec měli v rodině všechno, počínaje basou, přes kytaru, bici až k houslím. Teď ale jsme se už rozešli, nebo spíše nehrajeme jenom spolu. Každý dělá něco jiného a občas se sejdeme na společné vystoupení."

Čemu se teď věnujete nejvíce?

"Vlastně teď nejvíce zpívám pro děti, už proto, že mne to nejvíce uspokojuje. Samozřejmě, že hrají pro dospělé, ale především pro děti. Já jsem vlastně pro ně hrál celý život, ale teď jsem to trochu obrátil. Dříve jsem hrál především pro dospělé, a také pro děti. Nyní hrají pro děti a také pro dospělé. Tím nechci říct, že by mé vystupování pro dospělé nebavilo, ale je mohu jenom pobavit, kdežto dětem mohu dát i něco navíc. Natočil jsem a vydal čtyři kazety písniček pro děti. Každá z nich je nějak tématicky zaměřena. Ta první byla o zvířátkách, druhá o zdraví, třetí o starých zvycích a tradicích a ta nejposlednější je věnována slušnému chování."

Pohybujete se mezi dětmi a mladými lidmi. Myslíte si, že dnešní mladí lidé jsou jiní než jsme byli my, a jestli ano v čem?

"Musím říct, že jsou jiní. Neříkám to rád, protože si pamatuji, že když moje babička říkala, že oni byli jiní a lepší, tak mne to hrozně zlobilo a sliboval jsem si, že to říkat nebudu. Ale pravda, je, že se mi jiní zdají. Zdá se mi, že je mnohem víc než nás zajímají peníze, alkohol a drogy. Vůbec celý jejich život je nějaký rychlejší a ukvapenější, ale za to oni nemohou. Celý dnešní svět je rychlejší, přitom si myslím, že nám tolik věcí stejně utíká."

Co je podle vás v České republice lepší a co je horší?

Máme svobodu a to je lepší. Umění má volné ruce, mohou vznikat neobyčejné věci. A co je horší, snad to, že máme demokracii a nejsme na ni připraveni. Demokracie vždycky přináší jisté problémy pro lidi, kteří v ní nejsou vychováni, ale to jsou všechno věci které přejdou, které se časem srovnají."

Co vás čeká doma až se vrátíte?

"Rozhodně ne odpočinek. Mám už na červen připraveno 70 koncertů. Obvykle každý měsíc pořadám 60 až 70 koncertů."

To je tedy pořádný zapřah, jak dlouho myslíte, že tohle tempo vydržíte?

"Doufám, že až do smrti, protože bych nikdy nic jiného dělat nechtěl."

(rozmlouvala Jana Háberová)

Z tajů krás české řeči

Hodláte-li zachovat si iluze o výbornosti, jedinečnosti nebo nepřekonatelnosti pojmenování českých měsíců, zalezte raději do ulity, odejte se rybaření anebo se snažte v republice uplatňovat nárok na ukradený majetek lacino soudruhům prodaný. Rozhodně se ale přestaňte pít po původu oněch pojmenování.

Neboť - a to už možná víte - je sice pravda, že románské a germánské řeči prostě přejaly pojmenování měsíců roku z latiny, právě tak jako ruština a slovenština. Ale jiné slovanské řeči zachovávají domácí nomenklaturu, tak jako čeština. Výlučnost češtiny v tomto ohledu tedy padá. Kromě toho se na našich skráních mohou daleko dříve vyskytovat šediny než vystupujeme jak a kdy to české názvosloví vlastně vzniklo a jakými houštinami se pobíralo do dvacátého století.

Tak jako lékaři a doporučovatelé diety, jazykozpytci dovedou vytvářet bohaté byt naprosto protichůdné dohady a svádějí o své pravdy snad tužší boje než bohoslovci, národohospodáři nebo právníci. Považte například, že září vám dosud asi splyvalo s pestrostí podzimku v parcích a zahradách zářících bohatým spektrem barev. Pak zjistíte, že podle některých odborníků jde nikoliv o barvy, ale o měsíc "za řůje". O měsíc během něhož se odehrává "řůj", milostné to blouznění zvíře. Staročestina znala "řůj" a z té se pak vyvinula "říje". Takže původně prý "žářůj", později pak "žářij" a dnes to naše září. A protože naši čtyřnoží přátelé i nepřátelé svá potěšení nedovedou směřovat jen do jednoho měsíce, stal se říjen - chorvatsky "rujan" měsícem pokračování tohoto blouznění, se zvláštním zřetelem k jelenům. I sám člověk z toho může být jelen. Prosinec? Název prvního měsíce v roce u Slovenců a Chorvatů, nikoli posledního, a to ve formě "prosinac". Žádné prý

prošení. Souvisí ta doba s barvou sivou, šedou - podle jedné takové teorie tedy "sinec", prosinec. U Srbů není tedy prosinec "stařec bílý", jak praví stará česká píseň, ale brž je nemluvnátkem roku. Hypotéza filologů o červnu a červenci pak naše iluze přímo drtí. Červ, ano, bidný červ, nikoli jen červen. Nebo prý spíše červen červa. Podle Jungmanna "od červenosti anebo červův, kteříž toho měsíce obzvláště na štěpích a ovoci škodí činí". Podle Kinského od sbírání "červce" na kořincích chmerek vytrvalého "dávající skvělou červen". Podle Rostafinského jde o červy včelí, nikoli o ničitele onoho výše vzpomenutého ničitele chmerek vytrvalého. Chmerek, mimochodem, je u Jungmanna "vlášení" a podle Tháma "mech". Kleret mu před staletími říkal "mcherec".

Leden, květen a listopad by celkem prošly, kdybychom se nemátli chorvatskou záměnou s prosincem a také okolností, že u jiných Slovanů nepadají listy nutně v údobí našeho listopadu, a kdyby se polský květen neodehrával v našem dubnu. Zatímco ale prý duben, tedy duben český, souvislost s dubem skutečně má, březen s břizou poměr mít nemá. Jde prý - podle některých - údajně o březost domácího dobytka i divoké zvěře. Nepochybně následek již zmíněné řuje.

Pravíte snad, že v únoru číhají honci u nor? Liščí? Ať si i číhají. Jungmann a Kálal poukazují na "nošení ledu" a Dobrovský zjistil na Slovensku "norení ledu". A pravíte dále, že Markyta hodila srp do žita? Hodila nehodila, podle Machka je původ našeho srpna nutno hledat v litevském slově "sirpstis", zrátí. A to i přesto, že "srpanj" je v chorvatštině červenec - ale konečně balkánské žně probíhají jindy a jinak. A k nám do žita jednou v srpnu hodili příteličkové nejen srp, ale zároveň i kladivo, když už je řeč o té Markytě...

Kdy došlo k slovenské odluce a příklonu našich východních sousedů k starořímské terminologii, a kdy ten či onen car či ta či ona carevna vydali manifest o zapuzení slovanských kratochvilných hrátek s měsíčky, to by mohlo být - leč určitě nebude - předmětem dalších úvah. Ledaže, ledaže by čtenáři sami (čtenářky samy) pobouřili (y) svá nitra tak hluboko, až by přecházely jejich smysly a vysondovaly i to zdánlivě nevysondovatelné.

B. Š.

Tábor mládeže v Sydney

Sokol Sydney ve spolupráci s Oddělením krajských styků Ministerstva zahraničí České republiky uspořádá tábor dětí a mládeže od 12. ledna 1997 do 19. ledna 1997 v areálu Youth Hostelu v Towlers Bay na Church Point - Pittwater v nádherném přírodním prostředí. Tábor povedou učitelé z České republiky, kteří budou vysláni Ministerstvem zahraničí ČR. Mladí pedagogové - vedoucí, zabezpečí programovou náplň tábora se zaměřením na vhodnou výuku českého jazyka a literatury, kultury, dějin a českého zeměpisu. Mládež bude rozdělena do dvou skupin podle věku: 5 - 11 let a 12 - 16 let. Ubytování v hostelu v pokojích pro 4 - 6 dětí. Hostel je vybaven moderní kuchyní, jídelnou, společenskou místností, sprchami a sociálním zařízením. Protože počet je omezen 30 místy, žádáme krajany, aby telefonicky sdělili předběžné přihlášky (jméno, adresu a věk dětí) na čísle Oldy Mařika

(02) 9999 2260

mezi 6. a 8. hodinou večer.

Hledáme representanty.

kterí by zastupovali naši firmu
v Brisbane (07)
Melbourne (03)
Perth (09)
Sydney (02)

Využijte příležitosti vybudovat si
vlastní firmu, nebo ji připojit k
té kterou již vlastníte!

Požadujeme minimální znalost
angličtiny

Volejte: mezi 15 hod. a 18 hod
(02) 799 4756

(hovíme pouze anglicky)

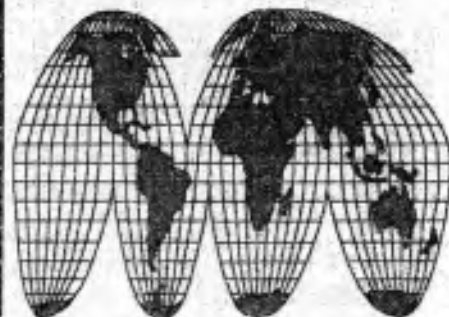
SEJONG

Save 30%*
on your
international
calls

to 59 countries

including:

Czech Republic
and
Slovak Republic



- no joining or monthly fee
- no minimum usage
- discount apply every day, all day.

*"You only pay for the calls
you make"!*

Please consider this opportunity

For further enquiries call

(02) 798-4037

SEJONG

* Discount based on Telstra standard published rates as of 1 February 1996.

Sejong is a trading name of Yoonlone Pty Ltd (090 940 635)

Nad dopisy čtenářů

Vážená paní Háberová,

přikládám šek na 31.20, jako předplatné na AL do 31.12.96.

Byl jsem nemile překvapen, že jsem se ocitnul na Vašem seznamu "Neplatičů". Všeobecně totiž na světě platí zásada, že jest povinnosti věřitele, aby vystavil řádnou fakturu a zaslal ji dlužníkovi. Jest povinností dlužníka, aby účet včas zaplatil.

Zádnou fakturu jsem od Vás nikdy nedostal, a jest tudíž dost ne-fair, že ne svou vinou, jsem se stal tím "Neplatičem". Již více než 40 let jsem podnikatelem, ale ještě se mně nikdy nestalo, že jest ode mne očekáváno, abych udržoval účetnictví pro své věřitele, jak Váš účetní systém ode mne očekává. To bych, milá paní Háberová, asi opravdu skončil v blázinci, kdybych si měl pamatovat, co jsem kde koupil a co komu dlužím.

Pro budoucnost bych Vás tudíž chtěl požádat, abyste na předplatné Váše časopisu závčas vystavila účtenku (t.j. v prosinci) a já Vás ujišťuji, že tato bude promptně zaplacená.

S pozdravem
Mr. J. F. Kinda
Templestowe
VIC.

Souhlasím s panem Kindou, že velké společnosti, které mají finanční oddělení si mohou dovolit upozorňovat své zákazníky předem na vypršení předplatného. Protože však se celá základní redakce AL skládá pouze ze mne samé, a já tedy zastávám funkci redaktora, sekretáře, účetní, korektora, tiskaře, balíče, třídiče, poštovního poslíčka a mnoho dalších bližie nespecifikovaných funkcí, je tedy skutečně nad mé síly každé tři měsíce odeslat stovky osobních dopisů s připomínkou placení. Z tohoto důvodu jsem několikrát upozornila, na štítek s adresou na kterém je vedle jména číslo pod kterým je předplatitel veden na počítači a další číslo ukazuje, který měsíc skončí předplatné. Vedle jména pana Kindy je nyní číslo:

443 / 9612

což ukazuje, že jeho předplatné skutečně končí dvanáctým měsícem roku 1996.

Myslím, že tedy není tak obtížné si jednoduše zjistit, kdy předplatné vyprší a v ten čas zaplatit. A další nezanedbatelná maličkost. Jen známky na dopisy s připomínkou by mne stály ročně kolem 500 dolarů a ty skutečně nemám.

Vůbec se domnívám, že by možná bylo ku prospěchu věci, kdyby zase někdo jiný noviny převzal. Tak pokud má někdo chuť, nechť se se mnou spojí.

Jinak bych chtěla poděkovat všem, kteří zaplatili, požádat ty ostatní, aby tak učinili. Dále děkuji za příspěvky na tiskový fond, jsou více než vítány, neboť cena papíru, inkoustu i poštovního stále stoupá.

Pokud má někdo dojem, že není vše v pořádku, prosím ozvěte se, mám starý komputer a občas dělá divy.

Ještě jednou děkuji všem za podporu a pochopení.

Jana Háberová

Vážená paní redaktorko,

Ferdinand Peroutka napsal ve své knize "Jaci jsme" v roce 1923:

"Vcelku jako národ nevíme dosti dobře, jací jsme. Povaha každého národa je více méně živým tajemstvím. Naše tajemství je však o něco tajemnější než tajemství ostatních."

Připomenula jsem si to, když jsem v květnovém čísle Australských listů četla Poděkování a Prohlášení nové vzniklé Czech-Australian Artspectrum Association, kde byl nastíněn její program na nejbližší období. První akcí byl "Společenský večer pro členy Artspectra, jejich rodinné příslušníky a pozvané hosty".

Slyšela jsem, že se večer vydařil, a to si organizátoři za svou práci a starostmi právem zasloužili. Jde mi ale o něco jiného. Zarazilo mne slovo pozvané. Zřejmě ve svobodné zemi, organizace připravují činnost podle svého zaměření, volí své programy a výbor zodpovídá za jejich provedení. Proč ale výbor Artspectra s tak zkušeným vedením na své úvodní akci odložil citlivost vůči širší veřejnosti, tomu dobře nerozumím.

Šlo tedy o společenský večer pro uzavřenou společnost. Proč byl propagován v AL úvodními slovy "Chystá se pro vás", když šlo mimo členy Artspectra a jejich rodinné příslušníky, pouze o

pozvané hosty?

Pravda, česká mentalita je nevypočitatelná, o programy a akce pořádané v zájmu kontinuity českého vědomí není zájem vždy zaručen, ale proč to rozlišování, chceme-li lidi sdružovat? Abych ukázal, že stojím o každého, kdo má zájem, je při nejmenším netaktní tímto způsobem někoho předem společensky vyloučit. Mám se já, jako nečlen v žádné organizaci, na příštích akcích Artcentra cítit jako zvaná nebo nezaná?

Blanka Jirásková
Sydney

České katolické bohoslužby v červnu a červenci

30. 6. - 12,00 Country Club
Kemps Creek

30. 6. - Brisbane

14. 7. - Surrey Hills
80 Albion Street

21. 7. - 10,00 Croydon
7 Alexandra Ave

28. 7. - 11, 00 Country Club
Kemps Creek

Hledám

přítelkyni se stejnými zájmy,
t.j. cestování, příroda,
kempování, společnost, přátelé,
koupaní a rybaření.

Do výšky 165 cm,
věk 50 - 60 let.

Nabídky do redakce.

INSERCE

Z České republiky do Austrálie

Miroslav Donutil

absolvent Janáčkovy akademie muzických umění v Brně, člen Národního divadla v Praze, bude vystupovat v představeních pro jednoho herce, plných vzpomínek, vlastních zážitků a humoru, které ještě žádného diváka nezklamaly:

<u>v Canbeře</u>	<u>ve středu</u>	<u>17. 7. 96</u>
<u>v Melbourne</u>	<u>v pátek</u>	<u>19. 7. 96</u>
<u>v Sydney</u>	<u>v sobotu</u>	<u>20. 7. 96</u>
	<u>v neděli</u>	<u>21. 7. 96</u>
<u>v Brisbane</u>	<u>v sobotu</u>	<u>27. 7. 96</u>

První představení v Sydney bude v Sokolském národním domě, začátek v 8 hodin večer. Vstupenky v ceně 15.00 nebo 20.00 dolarů si můžete zamluvit u pana J. Jelinka - telefon : 529 84 57.

Druhé představení se bude konat v Country Clubu od 2 hodin odpoledne a vstupenky si můžete zamluvit u pana Rutara - telefon: 610 3267 nebo u pana Hanouska - telefon : 607 8883. Vstupné : 12 dolarů.

Jeden z nejpopulárnějších divadelních a filmových herců Vlastimil Brodský na otázku, co ví o Miroslavu Donutilovi odpověděl : *Já nevím, co bych vám o Mirkovi Donutilovi řekl, protože ve mně budiž závist, ale zase ne závist takové povahy, která budiž nenávisť, či po které se červenám. Ale pan Donutil ji ve mně budiž, protože ho svým způsobem obdivuji. I když ho mám rád, tak z profesionálního hlediska zase musím říct, že nemám rád herce, kteří jsou v něčem, nebo dokonce v mnohém, nebo dokonce ve všem lepší než já. On je velice suverénní a sebevědomý, což někdy vzbuzuje dojem jakési nadřazenosti, nicméně já tuto suverenitu pokládám za něco, co je obdivuhodné, je-li to podloženo velkým kumštem.*

Spisovatelka a mluvčí Národního divadla Zuzana Maléřová řekla : *Mirek Donutil je všeobecně uznáván za jednu z nejvýraznějších osobností nejen v Národním divadle, ale ve své herecké generaci vůbec.*

Návštěva pana Miroslava Donutila v Austrálii je sponzorována firmou Piranha Security Pty Ltd a na organizaci se podílí Artspectrum (Czech-Australian Artspectrum Association Inc.)



KULTURA

SOKOL SYDNEY

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest

vás zve

v sobotu 29. června 96 ve 20. 00

na

SOKOLSKÝ PLES

K tanci a poslechu hraje

kapela Vojty Ciny

Večeře se podává v jídelně

od 18 hodin,

občerstvení, zákusky i alkohol

se podává v došním buffetu.

Vstupné: \$ 10.-studenti a

penzisté \$ 5.-

Společenský oblek

Rezervace vstupenek do 20 hod.

večer: tel.: 529 8457

nebo 9999 2260

Kino PONREPO

zve všechny příznivce filmového
umění

v neděli 14. července 96 ve 14.00

na promítání

staršího českého filmu

PYTLÁKOVA

SCHOVANKA

režie Martin Frič

Nenechte si ujít tuto vynikající
filmovou parodii, která léty nejenže
neztrácí na atraktivnosti, ale je jakodobré víno - stále lepší!

Vstupné dobrovolné.

Prosíme od odchvilnosti.

Po programu lehké občerstvení.

COUNTRY CLUB

320 Devonshire Road, Kemps Creek

vás zve

v neděli 23. června 96 ve 12 hod.

na

VEPŘOVÉ HODY

K dostání budou výborné jatrnice,

telitka, tlačěnka a uzené, vyrobené

naším řezníkem

Rezervace:

J. Rutar - 610 3267

J. Hanousek - 6078883

v sobotu 13. července 96

ve 20hod.

vás zve

na

ANNENSKOU ZÁBAVU

Hrají: Česko-moravsko-
slovenské hvězdy, pod vedením

J. Neradilka

zpívá J Kozumplik

V programu vystoupí

taneční skupina

"Bellita - Bellinda"

Rovněž je připravena

bohatá tombola.

Vstupné: hosté - \$6.-

členové a penzisté - \$ 5.-

Srdečně vás zve vedení klubu

Připomínáme, že restaurace
klubu, pod vedením nových
kuchařů Terezy a Eddyho
je otevřena:

v pátek a v sobotu

od 18 hod. do 21. hod.

v neděli

od 12 hod. do 18 hod.

Výborná domácí kuchyně!

VZPOMÍNKY II.

Hana Gerzenic Honsová

Když sedá obloha se mlčky
z vesmíru nese k lidem
a světlý mystickým
obléká přírodu klidem,ze zapadlých hlubin samoty
jak duchové dávných dob
rodí se ztracené vteřiny,
jež dávno sevřel hrob -Opery hodin skončených
zpívají' do stmívání
na poušti života arie
o oasách vzpomínání -

(výňatek z básnické sbírky

"Ve stínu eukalyptů",

která vyšla v roce 1996 v Plzni)

Milan TOUŠEK

Mnozí čtenáři se jistě pamatují na
návštěvy Milana Touška, známého
českého léčitele a jasnovídce.K dispozici je nyní omezený
počet jeho knih:"Lékaři o léčitelích", dobrozdání a posudek
jeho práce a výsledků od 28 lékařů.

\$ 10.-

"Klokánek", poutavé vyprávění o
pobytu v Austrálii

\$ 5.-

obal a poštovné: \$2.-

Knihy možno objednat na adrese:

Jan Jirásek

P.O.BOX 258

BONDI BEACH

s přiloženým šekem

nebo M.O.



V 56. čísle AL jsme uveřejnili povídku, nazvanou "Playba do Austrálie", která se setkala s vaším velkým ohlasem. Shodou šťastných náhod a dobrých kamarádů jsem se setkala s autorem a zjistila, že se nejedná o povídku, nýbrž o druhou kapitolu z knihy "Jára Cimrman v Austrálii". Knihu jsem za neuvěřitelně těžkých podmínek získala, neboť je k dispozici už jen jeden jediný výtisk. Upřímně řečeno table utláh kniha mě stála tolik nervů jako tři světové encyklopedie dohromady, ale o tom až jindy. Začala jsem ji číst, a začala se nejprve usmívat, potom jsem se už smála na plné kolo, a končila jsem se slzami v očích, se zachvatem kašle a chechtání. V celé mé rodině jsem proto vzbudila dojem, že se patrně z té krize "z přechodu" nedostanu tak lehce jak původně doufali. Poté, co si knížku přečetli, přestali se bát.

Vám, vážení čtenáři, tedy teď trochu opožděně nabízím první kapitolu.

DENÍK SESTRY LUKRECIE

Jakožto člen Klubu elévů Cimrmanologie považuji za svou povinnost, seznámit českou veřejnost s výsledky našeho pátrání po Cimrmanových stopách na australské půdě.

K tomuto pátrání nás původně vyburcoval referát člena KECu, inženýra Zdeňka Vika, který se s Cimrmanovým jménem setkal při své zcela náhodné návštěvě Ned Kellyova musea v Beachworthu. Jedním z exponátů tohoto musea je totiž doklad z 1. února 1887, v němž jistý pan Selby potvrzuje, že: "Pan J. P. Zimmermann zaplatil 7 šilinků v hotovosti, a to za dodání 8 galonů vína, jmenovitě rizlinku". Přes nadšení, jež v nás tato zpráva vyvolala, jsme ovšem dlouho nebyli schopni přesvědčivě vyvrátit námitky jistých skeptiků, že totožnost onoho pána s naším Cimrmanem je značně pochybná.

1) Ned Kelly je australský ekvivalent našeho Jánošíka

2) V principu se jedná o srovnání tvaru lebky zkoumané osoby s tvarem Cimrmanovy autobysty, na které je patrný tak zvaný pahrbek geniality. Předpokládá se přitom, že se tento pahrbek vyznačuje silným sklonem k dědičnosti, a že tedy z profilového obrysu lze soudit o příbuzenském poměru zkoumané osoby s Járou Cimrmanem. Přestože skutečných génů není na světě mnoho, činit z takovéto identifikace ukvapené závěry by ovšem bylo krajně nepřístojné, a tuto metodu je možno považovat pouze za předběžnou.

Není tedy divu, že jsme hledali způsob, jak naše přesvědčení prokázat. Přestože tehdy ještě nebylo zvláštního důvodu předpokládat existenci Cimrmanových potomků mezi obyčejnými Australany, členové Klubu elévů Cimrmanologie se nikdy nevzdali naděje, a často uvažovali o adaptaci metody doktora Hedvábného² pro zdejší podmínky. Zasněžení si jistě vzpomenu na úspěšné využití této metody našimi předními Cimrmanology při identifikaci Cimrmanova potomka mezi občany Liptákova.

Od začátku nám bylo jasné, že pro značný počet obyvatel Austrálie, nemůžeme průzkum tvaru jejich lebečních kostí provádět vlastními silami (tehdy jsme byli jenom dva). U zdejších statistických úřadů jsme však narazili na naprosté nepochopení, a tak jsme uvažovali o možnostech využití nejrůznějších kartoték snímků hlav obyvatelstva. Vhodně pojaté fotografické snímky však bývají katalogizovány prakticky jen u živlů kriminálních, zatím co lékařské kartotéky snímků hlav, ať už rentgenových, ultrazvukových nebo dokonce nukleárně-magnetickoresonančních, se zabývá převážně osobami, které něco v hlavě nemají v pořádku.

A tak nám nakonec musela pomoci náhoda, jak to obvykle u velkých objevů bývá, a jakákoliv pochybnost, týkající se přítomnosti Járy Cimrmana v Beachworthu, byla rázem vyloučena mým objevem deníku sestry Lukrecie.

Všechno začalo mojí návštěvou u místního kadeřníka, kde jsem byl zcela náhodným svědkem potíží jedné z kadeřnic při nasazování sušáku na hlavu její zákaznice. Když jsem ji později slyšel si stěžovat kolegyni, že "takovou bouli na hlavě jakživa neviděla", upoutala ona zákaznice moji pozornost. Po vysušení vlasů si řečená dáma nechala na temeni hlavy uplést komplikovaný drdol, což jen dotvrdilo má podezření, že se jedná o pahrbek geniality, který tímto způsobem tají před zraky veřejnosti. Je totiž známo, že v běžné společnosti není genialita u krásných dam příliš žádoucí.

Je tedy logické, že když jsem tuto dámu viděl odcházet z provozovny, pokusil jsem se ji následovat. Zabránil mi v tom však můj holič. Domnívá se se, že utíkám bez placení, vykřikl: "Chyťte ho!" a nějaký horlivec na chodníku mi nastavil nohu. Na štěstí se mi podařilo

zapamatovat si číslo auta, do kterého dáma v okamžik mého pádu právě nasedala. Po ošetření odřenin na mém nose holič dokončil můj sestřih, a já se, v hlubokém zamyšlení, dobelhal domů.

Bez udání patřičných důvodů mi příslušné úřady samozřejmě odmítly vydat adresu majitele auta, a tak jsem byl nakonec nucen simulovat autonehodu. Bohužel pevná zeď, kterou jsem si k tomuto účelu vybral, nebyla dostatečně pevná, a když jsem do ní svým autem lehce tůknul, zřítíla se. Nejen že její podstatná část padla na mé auto, ale způsobený hluk přivolal majitele objektu, a tak jsem byl po několik týdnů nucen trávit téměř veškerý svůj volný čas stavením nové zdi.

S takto zdemolovaným autem jsem zajel ke své pojišťovně, a uvedl číslo vozu oné dámy jakožto pachatele. Po několika dnech pak došlo k mému prvnímu, a musím říci velmi dramatickému setkání a paní Irmou, jak se ona dáma jmenuje, je totiž velmi temperamentní a v jednu chvíli to dokonce vypadalo, že od ní dostanu kabelkou přes hlavu. To by sice mohlo, při troše štěstí, způsobit bouli podobnou pahrbku geniality, a zvýšit tak mou popularitu u ostatních členů klubu, ale o takovou lacinou slávu nestojím. Proto jsem raději paní Irmu uklidnil vysvětlením, že jde o omyl a že ji nebudu soudně stíhat.

V té době jsem však už znal její adresu, takže jsem mohl pokračovat ve výzkumech. V první řadě jsem se rozhodl získat profilový obrys její hlavy, pokud možno bez drdolu, který by odborníkům patrně znemožnil identifikaci. Při jejím temperamentu mi však bylo jasné, že paní Irma hlavu na stůl jen tak nepoloží ani s drdolem, natož bez něj, a že v jejím případě tedy nemohu postupovat tradičním způsobem.

Byl jsem tedy okolnostmi donucen vypracovat svou vlastní variantu metody doktora Hedvábného, a rozhodl jsem se paní Irmu, v zájmu vědy, svést. Dalo se totiž předpokládat, že si v tom případě rozpustí vlasy, a položí hlavu na polštář bez dlouhého vyptávání proč by to měla dělat. Při té příležitosti pak bude snadné obkreslit její hlavu na polštář³.

3) Bohužel, tato metoda poněkud zkomplikuje analýzu takto získaného profilového obrazu neboť bude nutno kompenzovat značné zkreslení jejího tvaru vlivem deformace polštáře zkoumanou hlavou.

Protože jsem profilové obrysy hlav hodlal zasílat k posouzení odborníkům do Prahy, zdálo se mi jednodušší (a nakonec i bezpečnější) používat vlastní polštář, a to s tenkým povlakem. Po obtažení svedené osoby lze pak povlak s polštáře sejmut a vystříženou konturu vtěsnat do letecké obálky.

Abych se vyhnul trapnému vysvětlování, proč čmáru po polštáři, rozhodl jsem se použít neviditelný inkoust. Obával jsem se totiž, že už pokus o propašování vlastního polštáře do postele bude sám o sobě dostatečně podezřelý. Pro svůj plán jsem ještě zakoupil láhev vína a kytici růží.

Převlečen za elegantního muže jsem jednoho rána nenápadně čekal na dohled od její vily, až pan manžel odejde do práce. Jakmile se tak stalo, přistoupil jsem ke dveřím a odhodlaně zazvonil. Paní Irma přišla otevřít v elegantním županu, v pěstěné ruce dlouhou špičku s cigaretou a (jak jsem hned kvitoval s povděkem) s volně splývajícími vlasy. měl jsem samozřejmě pro tuto příležitost pečlivě připraveno několik vhodných frází, ale po jediném pohledu do jejich očí jsem je všechny zapomněl, a tak jsme se tedy na sebe chvíli jen mlčky dívali. Pak jsem ji s rozpačitým úsměvem podal kytici, ona k ní lehce přivoněla, také se usmála a řekla: "Tak pojdte dál". Pak jsme se tomu oba smáli a ona se zeptala, jestli si dám kafe. Zkrátka paní Irma byla v přívětivé náladě, že bych ji byl požádal o tabulovou konturu přímo, kdybych neměl strach, že mi vyhoví.

Po kávě jsme otevřeli láhev vína a hovor se začal utěšeně rozvíjet. Později jsem se ji troufl zeptat, jestli už někdy slyšela jméno Cimrman. Po krátkém zamyšlení se zatvářila šibalsky a prohlásila, že ji kdysi dědeček vyprávěl pohádku o chytrém princovi Cimrmanovi. Když však viděla můj evidentní zájem, zvážněla a vzpomněla si, že tu pohádku dědeček znal od své matky, která prý onoho prince skutečně znala. Dodala, že by někde měla mít jakýsi zápisník z pozůstalosti této ženy. Prohlásil jsem, že jsem pro tento zápisník schopen všeho (to už jsme pili druhou láhev). Usmála se a opáčila: "Opravdu všeho?" Po mém horlivém přitakání vstala, ale místo aby šla hledat zápisník, jak jsem se domníval, si přisedla na opěradlo mého křesla, aby prý ke mně měla blíž. Zmocnil se mě

pocit, že bude patrně snadnější dostat do postele paní Irmu, nežli ten můj ztracený polštář. Ale to už mi rozvazovala kravatu, a když si mne později vedla do ložnice jako kdybych vyhrál Velkou pardubickou, už ji asi u mne nemohl překvapit ani soukromý polštář.

Považoval jsem za krajně nevkusné odejít hned po nenápadném obtažení její hlavy na onom polštáři, ale nějak jsem to s tou slušností přehnal, protože se manžel paní Irmy vrátil daleko dřív než podle rne nastal vhodný okamžik k odchodu. Za daných okolností jsem poněkud nezdořile vyskočil oknem do zahrady, aniž bych byl dal paní Irmě příležitost nás vzájemně představit. Měl jsem totiž dojem, že bych u něj těžko našel porozumění pro svou vědeckou metodu. Bohužel vše se odehrálo tak rychle, že jsem nestačil posbírat ani své šaty, ani onen, nyní vzácný polštář. Paní Irma se na svého státného muže pověsila, aby za mnou nemohl vyskočit do zahrady, a tak za mnou jen z okna chrlil kletby. To už jsem se ale za plotem oblékal do jakéhosi dámského prádla, které se tam právě sušilo, a pokud možno nenápadně se plížil postranními ulicemi domů. Protože se manžel paní Irmy, mimo jiné, vyjádřil, co hodlá učinit s jistou částí mého těla, o kterou bych nerad přišel, vyhýbám se od té doby jejich vile velkým obloukem.

Již jsem se téměř smířil se ztrátou onoho polštáře, i svého nejlepšího obleku, když mi při mé poslední návštěvě u téhož kadeřníka byl předán tajemný balík, určený do rukou toho pána, co sebou tenkrát před krámem tak praštil. Když jsem doma balík třesoucí se rukou rozbalil, našel jsem v něm kromě svých svršků i ten slavný polštář. Když však jsem zjistil, že paní Irma, před zabalením, očividně vyprala mé trenýrky, jála mne hrůza, zda též neprepara onen povlak na polštáři, i když to patrně potřeboval, protože ho konečně neměla vždycky jen pod hlavou. Moje obavy se ukázaly oprávněné, a žádným způsobem se mi nepodařilo onu konturu zviditelnit. Cítil jsem, že jakožto vědecký pracovník jsem naprostý bídil, a že se takto čestného doktorátu nedočkám ani po smrti.

S hlubokým zklamáním jsem se probíral zbytkem obsahu balíku, až byla moje pozornost upoutána objemným zápisníkem, mezi jehož listy byl vložen

dopis od paní Irmy. Paní Irma se omlouvala za chování svého muže, a stěžovala si, že ji takovou ostudu před lidmi dělá často. Psala, že přikládá slibný zápisník a doufá, že v něm najdu co hledám. Nakonec paní Irma slibovala, že až ji příště navštívím, bude se častěji dívat na hodinky.

Ukázalo se, že se jedná o deník, a že je psán německy, a to ubledným gotickým písmem, neboli švabachem. Vděčně jsem vzpomínal na svého starého učitele němčiny, který mě kdysi tímto písmem týral, a vyzbrojen slovníkem němčiny jsem se odhodlaně pustil do čtení.

Sestra Lukrécie pocházela ze severní Itálie, a využila své zběhlosti v německém jazyce, aby tak uchránila své tajemství před všetečností ostatních jeptišek. Její deníček začíná rokem 1885, kdy ještě byla novickou kláštera svaté Eulálie v Padově, a dýše z něj krása a něha její vniímavé dušičky. V první části deníku jsou zajímavé zvláště její postřehy z tamnější nemocnice, kde se učila pečovat o nemocné, a valná část těchto poznámek je věnována zavádění hygieny a reakci zdravotního personálu na tuto novinku.

Později se setra Lukrécie osobně setkala s Járou Cimrmanem, a zevrubně popisuje jejich společnou plavbu do Austrálie.



HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION

AUSTRALSKÉ LISTY měsíčník

Vydává: **HABER - PILOT** Pty Limited

A.C.N. 002 830 613

7 Boonah Street

WENTWORTHVILLE

NSW 2145

Tel. (02) 636 1873

Fax. (02) 631 2024

Vedoucí redaktorka:

Jana Haberová a redakční kruh

Názory redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem příspěvků.

Uzávěrka dalšího čísla vždy dvacátého každého měsíce.

Česky mluvící solicitor/ právník a advokát
vám nabízí služby

Vynikající znalost českého a australského práva.

Kontaktujte: **Vladimír Gazdík**

Office: (02) 484 2221 Fax: (02) 484 0606

Mobile: 015 274 734 Domů: (02) 9980 7908

MASAŽ Jan Bohumil Ráz **MASAŽ**

vám nabízí úplnou nebo částečnou masáž těla

kondiční, relaxační a sportovní,

masáž vás uvolní, oživí krevní oběh,

odstraní bolesti uvolněním svalstva, osvěží.

Masáž je též velice vhodná pro lidi se stereotypním

nebo sedavým zaměstnáním jako jsou:

písařky, operátoři komputerů, švadleny, prodavačky,

dělníci pracující u strojů, řidiči a pod.

Masáž je též velice vhodná pro lidi upoutané dlouho-
době na lůžko, pro lidi těžce pracující a pro sportovce.

MASAŽ JE PŘÍJEMNÁ PRO VŠECHNY

Kontaktujte J.B.Ráz

pondělí - pátek večer (03) 9584 8592

44 DEVON ST, CHELTENHAM 3192

NEW AGAIN

PTY LTD

Opravy karoserie, nový lak, vnější i
vnitřní úpravy, odstranění rezu, všechny
modely a druhy aut.

BODY REPAIRS



7 b PERAK St. MONA VALE
telefon: (02) 9999 2595



Stěhování nábytku
Sydney - mezistátní - zámoří,
odborně zabalíme,
popřípadě uskladníme,
rozpočet i dobrá rada je zdarma,
pečlivě, spolehlivě, poctivě.
Hovoříme česky a slovensky.

TAX RETURNS

Tim Austin, F.T.I.A.

Registered Tax Agent

Poradíme vám v podnikání,
použijte naši účetní kancelář,
připravujeme daňové přiznání,
domluvíte si schůzku předem.

Další informace:

18 Hughes Ave.

Lawson 2783

Telefon: 047 591 782

Mluvíme česky a anglicky!

ELEKTRIKÁŘ

Aleš HUBSCHMANN,

Licence No. 2511

sedmadvacet let zkušeností
nabízí své služby
při řešení všech problémů
se zaváděním a instalací
elektrických spotřebičů,
nové instalace a podobně.

Perfektní práce

za slušné ceny

Telefon: (03) 9803 3815

Mobil: 018 176 556

Předplatné na **AUSTRALSKÉ LISTY** CENA \$2.60

Jméno _____

Ulice _____

Město _____ Stát _____

P.Code _____ Tel. _____

Vystřihněte a odešlete s poplatkem na

HABER PILOT Pty. Limited

7 BOONAH STREET

WENTWORTHVILLE NSW 2145

Předplatné - zaškrtněte

na půl roku ☐ \$15.60

na celý rok ☐ \$31.20

BOHEMIA TRAVEL

Shop 6, 176 Commercial Road, Prahran 3181

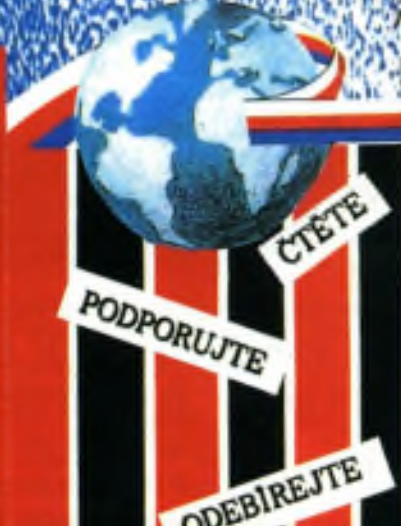
Ph. (03) 510 8717, (03) 510 2474

A.H. (03) 801 2796 Fax (03) 510 2482

Lic. No. 31446

ZAŘÍDÍME:

*Vaše cesty do celého světa.
Návštěvy z České i Slovenské republiky.
Cesty kolem světa. Ubytování, půjčování aut.
EURORAIL - vlakem po Evropě.
Cesty lodí, autobusové zájezdy.
Cestování po Austrálii a další.*



AUSTRALSKÉ LISTY

JEJICH BUDOUCNOST JE NA VÁS

LUBA SUSTEK

LIST NOMINEES P/L TRADING
AS PAINT SPOT
DISTRIBUTORS OF PAINT
AND PAINTERS' SUPPLIES

Ph: 557 4109, 557 2863
Fax: 557 4924

378 Centre Rd, Bentleigh 3204



BENTLEIGH PAINT SPOT

**Chcete vymalovat dům,
zkrášlit byt?
Využijte služeb české firmy,
která nabízí všechny služby
pro malíře,
spolu s radou odborníků.
volejte: 03 557 4109, 03 557 2863**



APPLIED COMPUTER SYSTEMS (Australia)

Nabízí systém vytvořený zvlášť pro vás! (viz obal)

MULTIMEDIA

Capture video in real-time to your hard disk. Editing with special effects and sound. Playback under Windows in true colours. Full motion CD video playback

TV-VIDEO

Live TV on your PC. Capture single frame at 320 x 240. Tiling or photo retouching. Full motion sequencer. Record to tape in S-VHS quality.

VIDEO-PRO

Linear or nonlinear editing. Quality of output up to Betacam. Time code for single frame accuracy. Adjustable compression digital recording.



CZECH

AIRLINES

FLY OK FLY ČSA



**POHODLNÁ CESTA DO
PRAHY A EVROPY
S VÝBORNÝM SPOJENÍM ZE
SINGAPURU A BANGKOKU**

Kontaktujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

**CZECH
AIRLINES**

Suite 809, AUSTRALIA SQUARE TOWER, SYDNEY
P.O. BOX H110, AUSTRALIA SQUARE, NSW 2000
TELEPHONE: 247 6196 FACSIMILE: 232 1713